

ESOPS FABLER.

Harpspelaren.

En man, som brukade sjunga och spela på harpa i skänkstugor och små förlustelseställen, föranleddes af det bifall, hvarmed hans uppträdande där kröntes, att önska sig en större krets, för hvilken han kunde visa sina talanger. Han föreställde sig, att om han blott en gång finge spela och sjunga på en offentlig skådebana, skulle rykte och lycka med nödvändighet komma honom till del. Han försökte länge och ifrigt och vann till slut det önskade medgifvandet, men på en så stor plats hördes hans strängar och röst så svagt, att han genast blef uthvisslad.

Lejonet och råttan.

Ett af jakten uttröttadt lejon låg och sof, utsträckt till sin fulla längd, under ett skuggrikt träd. Några råttor, som sprungo öfver lejonet, medan det sof, väckte upp det. Det lade då sin tass ofvanpå en af dem och var just på väg att krossa henne, men råttan bad om barmhärtighet i så bevekande ordalag, att lejonet lät henne slippa undan. Någon tid derefter fångades lejonet uti ett nät, hvilket blifvit utlagdt af några jägare, och, ur stånd att själf sätta sig i frihet, lät det skogen genljuda af sitt rytande. Råttan, hvars lif hade blifvit skonadt, kom då fram och gnagde sönder tågen med sin lilla hvassa tand samt försatte lejonet i frihet.